

РЕШЕНИЕ

№ 245

гр. Варна, 20.07.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД – ВАРНА, II СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми юни през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Ванухи Б. Аракелян

Членове: Анета Н. Братанова
Дарина Ст. Маркова

при участието на секретаря Ели К. Тодорова
като разгледа докладваното от Дарина Ст. Маркова Въззивно търговско дело № 20233001000191 по описа за 2023 година

И за да се произнесе, взе предвид следното:

Производството е въззивно, образувано по образувано по жалба на ЗД „Бул Инс“ АД със седалище гр.София срещу решение № 9 от 05.01.2023г. по търг.дело № 392/22г. по описа на Окръжен съд – Варна, търговско отделение, в частта му, с която застрахователят е осъден да заплати на Д. М. А. от гр.Варна обезщетение за причинените и неимуществени вреди вследствие на ПТП, настъпило на 17.08.2015г. в гр.Варна на кръстовището на ул.“Поп Димитър“ и бул.“Цар Освободител“ по вина на водача на лек автомобил „Ауди А4“ с рег.№ X XXXX XX, застрахован по договор за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ при ЗД „Бул Инс“ на основание чл.226 ал.1 от КЗ /отм./ и чл.86 от ЗЗД за разликата над 20 000лв. до присъдените 60 000лв., ведно със закона лихва.

Във въззивната жалба на застрахователя се оспорва размера на присъденото обезщетение.

Не се оспорват получените от ищцата травми, както и че същите са болезнени и травмиращи, но твърди че се касае за лека травма, без остатъчни последици, често срещата при ПТП и с множество съдебна практика за такива

травми. Твърди че определеното от съда обезщетение е в пъти над присъждано в съдебната практика за подобни, и по тежки травми, като се позовава на конкретни разрешения в съдебната практика. Твърди че определеното от съда обезщетение е прекомерно високо и не отговаря на принципа за справедливост, съобразно чл.52 от ЗЗД, не отговаря на социално-икономическите стандарти в страната към датата на ПТП.

Моли съда да отмени решението на първоинстанционния съд в обжалваната от него част и да постанови друго, с което искът за обезщетение за неимуществени вреди на А. за разликата над 20 000лв. да бъде отхвърлен. В депозирана за съдебно заседание писмена молба от процесуален представител, поддържа жалбата и моли съда да я уважи. Претендира направените по делото разноси.

Въззиваемата страна Д. М. А., в депозиран в срока по чл.263 ал.1 от ГПК отговор, изразява становище за неоснователност на подадената жалба и моли съда да потвърди решението в обжалваната от застрахователя част, претендира адвокатско възнаграждение по реда на чл.38 от ЗА. В съдебно заседание, чрез процесуалния си представител, моли съда да потвърди решението в обжалваната му част.

Въззивният съд, след съвкупна преценка на събраните по делото доказателства, заедно и поотделно, и съобразно предметните предели на въззивното производство, приема за установено следното:

Предявени са иски с правно основание чл.432 от КЗ от Д. М. А. срещу ЗД „Бул Инс“ АД за обезщетение за неимуществени вреди в размер на 60 000лв., претърпени в резултат на пътно-транспортно произшествие на 17.08.2015г., причинено виновно от В И Г при управление на лек автомобил „Ауди А4“ с рег.№ Х ХХХХ ХХ, при сключена задължителна застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“, ведно със законна лихва. Решението в частта му, с която е присъдено обезщетение за неимуществени вреди до размера на сумата 20 000лв. е влязло в сила. Предмет на възивно обжалване е решението на първоинстанционния съд в осъдителната му част за разликата над 20 000лв. до 60 000лв.

С оглед влязлото в сила решение на първоинстанционния съд и предметите предели на силата на присъдено нещо, въззивният съд намира, че пред настоящата инстанция е установено настъпването на пътно-

транспортното произшествие на 17.08.2015г., вината на водача В И Г и механизмът на пътнотранспортното произшествие. Не е спорно, че между застрахователното дружество и собственика на автомобила, с който е причинено пътнотранспортното произшествие е сключен договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", действаща към датата на пътнотранспортното произшествие, която покрива отговорността на застрахователя за причинени от Георгиев вреди при управлението на лекия автомобил.

Спорен пред въззивния съд е само размерът на обезщетението за неимуществени вреди.

По размера на обезщетението:

Не са спорни между страните получените от А. увреждания при пътнотранспортното произшествие на 15.08.2015г., а именно счупване на лумбосакралната част на гръбначния стълб и таза, контузия на главата, както и травматични отоци, кръвонасядания и ожулвания. Първоначално е приета по спешност в МБАЛ „Света Ана“ АД гр.Варна в клиника по ортопедия и травматология за една седмица. Предприетото лечение е само с обезболяващи и антитромботични средства, с постелен режим. От заключението на приетата по делото съдебно-медицинска експертиза, обективно и компетентно дадено, неоспорено от страните и кредитирано от въззивния съд изцяло, съдът приема за установено, че пострадалата е изпитвала силни болки, особено до към десетия ден. Лечението е 30 дни постелен режим, след това ходене с две патерици до края на третия месец с постепенно натоварване на крайниците. От обясненията на експерта, дадени в съдебно заседание, се установява, че този срок от 30 дни е препоръчителен и за този срок мястото, което е счупено сраства достатъчно добре, за да може човек да се изправи, първо на две патерици и да започне рехабилитация, тъй като продължителното лежане се отразява много зле на мускулатурата. Посочено е в експертизата, че ориентировъчния срок за възстановяване е около 5 месеца. Посочена е и нуждата от помощ на трети лица за обслужване за около два месеца. При преглед към момента на изготвяне на експертизата въззиваемата А. е възстановена от получените травматични увреждания.

От показанията на разпитаните по делото свидетели Д Н Б и К Н Д, последният живеещ на семейни начала с въззиваемата, преки и

непосредствени, депозирани непротиворечиво и убедително и взаимно допълващи се, кредитирани от съда, тези на свидетелят Д при условията на чл.172 от ГПК, въззивният съд приема за установено че А. след инцидента е изпитвала много силни болки и е пиела болкоуспокоителни лекарства. Била е почти два месеца на легло, като първия месец е била неподвижна. Нуждаела се е от чужда помощ за всички свои нужди, като такава са и указвали съпругът и и майка и. Започнала е да се раздвижва средата на м. октомври с помощта на рехабилитатор и при използване на две патерици. Самостоятелно е започнала да се придвижва едва през м.февруари 2016г., като първоначално е накуцвала. Допълнително е страдала от невъзможността да се грижи и да помага на своите деца, които към момента на произшествието са били на 12 години и на година и половина и са преживявали случващото се с майки им. Към момента не приема обезболяващи, като при рязка промяна на времето и застудяване изпитва болка в кръста и левия крак.

При определяне по справедливост на основание чл.52 от ЗЗД на размера на неимуществените вреди на увреденото от деликт лице съдът отчита характера и тежестта на уврежданията, интензитета и продължителността на търпяните физически и емоционални болки и страдания, прогнозите за отзвучаването им, икономическите условия на живот в страната към момента на увреждането. Взимайки предвид тези критерии и събраните по делото доказателства, въззивният съд определя сумата 50 000лв., като паричен еквивалент на всички понесени от А. емоционални, физически и психически болки, неудобства и сътресения, които е преживяла в резултат на претърпяното на 15.08.2015г. пътно-транспортно произшествие. При настъпване на ПТП пострадалата е на 38 години. За да определи този размер съдът изхожда от получените травми, основната от които е счупване на сакралната кост, от проведеното лечение – постелен режим, без оперативна намеса, от липсата на усложнения и от възстановяването на пострадалата в обичайния за това срок, както и от състоянието и към момента. От значение за по-ниския размер определен от въззивния съд е и периодът на настъпване на вредите – м.август 2015г., като съдът отчита обществено - икономическите условия и стандарта на живот в страната през този период. Въззивният съд намира, че така определеният от него размер обезщетява пострадалата за понесените от нея болки и страдания, съобразно тяхната продължителност и интензитет.

С оглед на така изложеното, съставът на въззивния съд намира искът на А. за обезщетение за неимуществени вреди за доказан и основателен до размера на сумата 50 000лв., до който размер следва да бъде уважен. Поради което и обжалваното решение в осъдителната му част за разликата над 50 000лв. до 60 000лв. следва да бъде отменено и вместо него постановено друго, с което искът срещу застрахователя да бъде отхвърлен. В обжалваната му част за размера над 20 000лв. до 50 000лв. осъдителното решение следва да бъде потвърдено.

По разноските:

На основание чл.78 ал.1 от ГПК и направеното искане и с оглед изхода на спора пред въззивен съд дължимите за първа инстанция разноски са в размер на сумата 1 041.67лв., а дължимото адвокатско възнаграждение по реда на чл.38 от ЗА – 4 941.67лв. Поради което и решението на първоинстанционния съд, с което са присъдени суми над тези размери следва да бъде отменено. За въззивна инстанция в полза на процесуалния представител на А. следва да бъде присъдена сумата 2 887.50лв., определ. от съда съобразно Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждение, предмета на въззивно обжалване и изхода на спора.

На основание чл.78 чл.3 от ГПК и направеното искане и с оглед изхода на спора пред въззивен съд дължимите в полза на застрахователното дружество разноски за първа инстанция са в размер на сумата 451.17лв. и същите следва да бъдат присъдени с настоящето решение. Дължимите за въззивното производство разноски съобразно неговия предмет и изход са в размер на сумата 1 650лв., които следва да бъдат възложени на въззиваемата А..

С оглед намаления уважен размер на исковата претенция от въззивния съд следва да бъде отменено първоинстанционното решение и в частта му, с която застрахователното дружество е осъдено да заплати дължима по делото държавна такса за разликата над 1 000лв. до 1 400лв. за първа инстанция.

Водим от горното, съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА решение № 9 от 05.01.2023г. по търг.дело № 392/22г.

по описа на Окръжен съд – Варна, търговско отделение, в частите му, с които ЗД „Бул Инс“ АД със седалище гр.София е осъдено да заплати на Д. М. А. от гр.Варна обезщетение за причинените и неимуществени вреди вследствие на ПТП, настъпило на 17.08.2015г. в гр.Варна на кръстовището на ул.“Поп Димитър“ и бул.“Цар Освободител“ по вина на водача на лек автомобил „Ауди А4“ с рег.№ Х ХХХХ ХХ, застрахован по договор за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ при ЗД „Бул Инс“ АД на основание чл.226 ал.1 от КЗ /отм./ и чл.86 от ЗЗД за разликата над 20 000лв. до 50 000лв., ведно със закона лихва, в частта му, с която е осъдено да заплати на А. разноски до размера на сумата 1 041.67, в частта му, с която ЗД „Бул Инс“ АД е осъдено да заплати на адв.Е. адвокатско възнаграждение до размера на сумата 4 941.67лв., както и държавна такса в полза на бюджета на съдебната власт до размера на сумата 1 000лв.

ОТМЕНЯВА решение № 9 от 05.01.2023г. по търг.дело № 392/22г. по описа на Окръжен съд – Варна, търговско отделение, в частите му, с които ЗД „Бул Инс“ АД със седалище гр.София е осъдено да заплати на Д. М. А. от гр.Варна обезщетение за причинените и неимуществени вреди вследствие на ПТП, настъпило на 17.08.2015г. в гр.Варна на кръстовището на ул.“Поп Димитър“ и бул.“Цар Освободител“ по вина на водача на лек автомобил „Ауди А4“ с рег.№ Х ХХХХ ХХ, застрахован по договор за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ при ЗД „Бул Инс“ АД на основание чл.226 ал.1 от КЗ /отм./ и чл.86 от ЗЗД за разликата над 50 000лв. до 60 000лв., ведно със закона лихва, в частта му, с която е осъдено да заплати на А. разноски за разликата над 1 041.67лв. до 1 250лв., в частта му, с която ЗД „Бул Инс“ АД е осъдено да заплати на адв.Е. адвокатско възнаграждение за разликата над 4 941.67лв. до 5 850лв., и в частта му, с която е осъдено да заплати държавна такса в полза на бюджета на съдебната власт за разликата над 1 000лв. до 1 400лв. и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ОТХВЪРЛЯ иска на Д. М. А. от гр.Варна срещу ЗД „Бул Инс“ АД със седалище гр.София за обезщетение за причинените и неимуществени вреди вследствие на ПТП, настъпило на 17.08.2015г. в гр.Варна на кръстовището на ул.“Поп Димитър“ и бул.“Цар Освободител“ по вина на водача на лек автомобил „Ауди А4“ с рег.№ Х ХХХХ ХХ, застрахован по договор за застраховка „Гражданска отговорност на автомобилистите“ при ЗД „Бул Инс“

АД на основание чл.226 ал.1 от КЗ /отм./ и чл.86 от ЗЗД за разликата над 50 000лв. до 60 000лв.

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс“ АД със седалище гр.София, адрес на управление гр.София, бул.„Джеймс Баучер“ № 87, ЕИК 831830482, да заплати на адвокат Е. Г. Е. от АК – Варна сумата 2 887.50лв. /две хиляди осемстотин осемдесет и седем лева и петдесет стотинки/, представляваща дължимо адвокатско възнаграждение за въззивна инстанция за осъществено процесуално представителство на Д. М. А. на основание чл.38 от ЗА.

ОСЪЖДА Д. М. А. от гр.Варна, ж.к.“Младост“ бл.103, вх.9, ет.2, ап.14, ЕГН *****, да заплати ЗД „Бул Инс“ АД със седалище гр.София, ЕИК 831830482, сумата 451.17лв. /четиристотин петдесет и един лева и седемнадесет стотинки/, представляваща направени пред първа инстанция разноси и сумата 1 650лв. /хиляда шестстотин и петдесет лева/, представлява разноси за въззивна инстанция.

Решението подлежи на касационно обжалване пред ВКС на РБ при условията на чл.280 ал.1 и ал.2 от ГПК в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____